

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ (†23 Ιουλίου)

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ, ο γιος του Βουζεί ήταν ιερέας. Καταγόταν από ευγενή οικογένεια της Ιερουσαλήμ, τα μέλη της οποίας μετήχθησαν ως αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα μαζί με ένα μεγάλο μέρος της άρχουσας τάξης της Ιερουσαλήμ και το βασιλιά της Ιεχονία κατά την πρώτη πολιορκία της πόλης από το βασιλιά των Νεοβαβυλωνίων Ναβουχοδονόσορα κατά το 597 π.Χ. Μεταξύ των αιχμαλώτων ήταν ασφαλώς και ο προφήτης Ιεζεκιήλ διότι ανήκε στις ανώτερες κοινωνικές τάξεις, οι οποίες ασκούσαν πολιτική επιρροή στα τεκταινόμενα του βασιλείου για αυτό και συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο των αιχμαλώτων, τους οποίους χρησιμοποίησαν ως δουλοπάροικους δίπλα στα μεγάλα αρδευτικά κανάλια της Μεσοποταμίας για τη συντήρηση του συστήματος καναλιών ανάμεσα στους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη.

Η εποχή αυτή, δηλ. οι αρχές του 6ου π.Χ αιώνα, κατά την οποία ο προφήτης Ιεζεκιήλ αιχμαλωτίζεται και ξεκινά το προφητικό του έργο, είναι η εποχή της

επέλασης του νεοβαβυλωνιακού κινδύνου προς την περιοχή της Παλαιστίνης. Εποχή πολύ κρίσιμη για το λαό της Ιερουσαλήμ και κατ' επέκταση ολόκληρου του βασιλείου του Ιούδα διότι μετά από λίγα χρόνια (κατά το 587 π.Χ.) το βασίλειο καταστράφηκε οριστικά και μαζί με αυτό ερειπώθηκε η πόλη της Ιερουσαλήμ και ο Ναός της.

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ κλήθηκε στο προφητικό αξίωμα κατά το πέμπτο έτος της αιχμαλωσίας των πρώτων απαχθέντων όπως αυτό μαρτυρείται στο Ιεζ. 1,2. Σύμφωνα με το Ιεζ. 1,1 κατά την πέμπτη ημέρα του τετάρτου μηνός, του τριακοστού έτους, άνοιξαν οι ουρανοί και είδε οράσεις που προέρχονταν απευθείας από το Θεό, ενώ κατά την πέμπτη ημέρα του ίδιου μήνα και έτους ο Ιεζεκιήλ δέχτηκε λόγο από το Θεό, ο οποίος αποκαλύφθηκε στον προφήτη μέσα σε όλη του τη δόξα καθήμενος σε θρόνο και περιστοιχιζόμενος από ομοιώματα τεσσάρων ζώων με συγκεκριμένη μορφή το καθένα.

Τότε ο Θεός πρόσταξε τον προφήτη να σταθεί όρθιος στα πόδια του και να ακούσει το λόγο Του. Τον πρόσταξε να μεταβεί προς το λαό του και να τους μεταφέρει το λόγο του με την εξής προσταγή: *«υιὲ ἀνθρώπου, ἔξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος»* (Ιεζ. 2,3). Άξιο παρατηρήσεως αποτελεί το γεγονός ότι ο Θεός αποκαλεί το λαό του ως *«παραπικραίνων Αυτόν»*.

Και τίθεται το ερώτημα: γιατί ο Θεός αναφέρει πως είναι πικραμένος με το λαό Του; Διότι ο λαός αποστάτησε από Αυτόν και ακολούθησε τη λατρεία των ειδώλων και ξένων θεών αθετώντας τη διαθήκη που είχε συνάψει μαζί του ο Θεός στο όρος Σινά όταν ο λαός είχε ελευθερωθεί από τη δουλεία της Αιγύπτου, είχε διαφύγει τον αιγυπτιακό κίνδυνο και περιπλανιόταν στην έρημο με σκοπό να διεισδύσει στη γη της επαγγελίας. Η εντολή της Διαθήκης φυσικά ήταν σαφέστατη: *«οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροὶ πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου»* (Εξ. 20,3-5).

Η απομάκρυνση του λαού από το Θεό απασχολεί ιδιαίτερα τον Ιεζεκιήλ, ο οποίος ελέγχει το λαό χωρίς να δέχεται την παραμικρή υποχώρηση υπενθυμίζοντας έτσι την προφητική δράση του προφήτη Ηλία του Θεσβίτη τον οποίο κατέτρωγε ο ένθερμος ζήλος για το Θεό. Για τον Ιεζεκιήλ ο Θεός, όπως και για τους άλλους γνήσιους προφήτες, είναι υπερφυσικός, παντοδύναμος, Κύριος πάσης κτίσεως, παντεπόπτης των εθνών και ρυθμιστής της ιστορίας.

Την εποχή του προφήτη, η κοινωνική ζωή και κατάσταση της Ιερουσαλήμ ήταν άκρως απελπιστική, σύμφωνα με τη μαρτυρία που παρέχει η προφητεία του Ιεζεκιήλ. Ο προφήτης χαρακτηρίζει την Ιερουσαλήμ ως «πόλη γεμάτη από αίματα και άκαθαρσία» (Ιεζ. 9,9). Πορνεία, μοιχεία, δωροδοκία, τοκογλυφία, τελεία χαλάρωση των οικογενειακών δεσμών και αποσύνθεση της οικογένειας, εκμετάλλευση των χηρών, καταπίεση των ορφανών, φόνοι και δολοφονίες ήσαν οι βασικές εκφράσεις της κοινωνικής ζωής.

Οι αρμόδιες αρχές όπως ιερείς και προφύτες είτε αδυνατούσαν να παρέμβουν είτε αδιαφορούσαν εντελώς επιτείνοντας την αθλιότητα και οδηγούσαν το λαό με γρήγορους ρυθμούς στον όλεθρο και την καταστροφή. Μέσα σε αυτήν την άθλια και ολέθρια κατάσταση εμφανίστηκε ο Ιεζεκιήλ. Η Ιερουσαλήμ ήταν καταδικασμένη σε αναπόφευκτη καταστροφή, η οποία θα επερχόταν κατά πάντων δηλ. κατά νέων, γυναικών, παιδιών, γέροντες. Ο προφήτης όμως μεσιτεύει προς το Θεό όχι για την αποφυγή ή αποτροπή του κακού, αλλά υπέρ της σωτηρίας ενός κατάλοιπου, στο οποίο θα συγκαταλέγονται οι τυχόν υπάρχοντες δίκαιοι.

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ συγκαταλέγεται ανάμεσα στους μείζονες προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης, δηλ. τους προφύτες που άφησαν πίσω τους μεγάλο συγγραφικό έργο. Το βιβλίο του αποτελείται από 48 κεφάλαια και περιέχει το κήρυγμα του προφήτου σε χρονολογική σειρά του οποίου το περιεχόμενο διαιρείται σε: α) απειλητικούς λόγους κατά του Ιούδα, β) απειλητικούς λόγους κατά των εθνών και γ) παραμυθητικούς - παρηγορητικούς λόγους προς το λαό του Θεού.

Η μνήμη του τιμάται στις 23 Ιουλίου.